

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

นับตั้งแต่พ่อขุนรามคำแหงมหาราชได้ทรงประดิษฐ์ลายสือไทยขึ้น ประชาชนชาวไทยก็ได้มีภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติเสมอมา ภาษาไทยจึงนับว่าเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่บรรพบุรุษของเราได้สร้างสมไว้ และถ่ายทอดสืบต่อกันมาจนถึงปัจจุบันนี้ แต่อย่างไรก็ตามในระยะเวลาที่ผ่านมา นั้น ภาษาไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงหรือวิวัฒนาการอยู่ตลอดเวลาทั้งในด้านตัวสะกดการันต์ ถ้อยคำ และสำนวนโวหาร (สุริย์, 2525: 1) จนมีผู้กล่าวว่า ภาษาไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงไปพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยในทุก ๆ นาที (นิธิ, 2525: 52) อันเป็นผลให้ภาษาไทยมีลักษณะที่ใช้อย่างแตกต่างกันออกไปในหลายรูปแบบ เช่น ภาษาทางวิชาการมีลักษณะผิดแผกจากภาษาทางธุรกิจ หรือภาษาทางธุรกิจมีลักษณะผิดแผกจากภาษาที่ใช้ในสื่อมวลชน ซึ่งได้แก่ หนังสือพิมพ์ สิ่งพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์ เป็นต้น ซึ่งภาษาไทยที่ใช้ในสื่อมวลชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาที่ใช้เพื่อเสนอข่าวในหนังสือพิมพ์นั้น ได้มีการเปลี่ยนแปลงหรือวิวัฒนาการไปในทิศทางที่ต่างออกไปจากภาษามาตรฐาน จึงอาจกล่าวได้ว่า ภาษาหนังสือพิมพ์มีลักษณะเฉพาะของตนเอง (ชำนาญ, 2526: 118) ทั้งนี้เพราะการใช้ภาษาของหนังสือพิมพ์นั้นมีข้อจำกัดในเรื่องของเวลาและเนื้อที่ และสังคมในปัจจุบันเป็นสังคมข่าวสารโดยสื่อมวลชนมีบทบาทสำคัญในการนำเสนอข้อมูล แจ้งข่าวสาร ให้ความรู้ ความบันเทิง ตลอดจนการถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ ลักษณะใช้ภาษาของสื่อมวลชนจะเป็นเป็นภาษาที่ง่ายกะทัดรัด กล่าวได้ว่าเป็นภาษาอิสระตามลักษณะวิชาชีพ

ธรรมชาติของภาษาไทยที่ใช้สื่อสารกันอยู่ในปัจจุบันแบ่งเป็นหลายระดับ การใช้ภาษาในการติดต่ออย่างเป็นทางการ ตามระเบียบแบบแผน สุภาพชนทั่วไป จะใช้ภาษามาตรฐาน คือ ภาษาที่ถูกต้องชัดเจน ไม่ใช่สำนวนผาดโผน ไม่ใช่ภาษาเก๋าล้ำสมัย ไม่ใช่ภาษาถิ่น ภาษาคนอง หรือคำศัพท์ต่างประเทศโดยไม่จำเป็น มีความสละสลวยเป็นที่ยอมรับของสุภาพชนทั่วไป ส่วนการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน มักจะพบเห็นรูปแบบการใช้ภาษาปะปนกันทั้งภาษาพูด และภาษาเขียน ทำให้สับสนว่าจะพิจารณาเลือกใช้คำใดถูกต้องเป็นภาษามาตรฐาน ซึ่งเรามักจะพบเห็นใช้กันอย่างแพร่หลายตามหน้าหนังสือพิมพ์ทั้งฉบับรายวัน รายสัปดาห์ ตลอดจนภาษาในเชิงธุรกิจ

จนเกิดความลังเล กลายเป็นปัญหาในความคิดว่าภาษาดังกล่าวควรใช้ในโอกาสใดจึงจะเหมาะสม ดังนั้นการใช้ภาษาต้องอาศัยกระบวนการคิด การเลือกใช้ถ้อยคำ จึงต้องเลือกใช้ให้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล (กุสุมา, และคณะ, ม.ป.ป.: 19) เพราะคำแต่ละคำมีความหมายต่างกัน บางคำมีความหมายมากกว่าหนึ่งความหมาย ภาษาไทยของเรามีศิลปะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้เกิดภาพความนึกคิด จินตนาการ ด้วยการใช้ถ้อยคำในลักษณะที่เรียกว่า ภาพพจน์ (ชวน, 2520: 27 –33) หมายถึง การใช้ถ้อยคำในลักษณะต่าง ๆ เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพที่ชัดเจน เช่น การเปรียบเทียบโดยตรง และโดยนัย เพื่อให้ผู้อ่านมองเห็นภาพ เกิดความรู้สึก เกิดจินตนาการร่วมกับผู้แต่ง (สุริย์, 2520: 60) คำที่ใช้จึงทำให้ภาพพจน์ในกวีนิพนธ์ วรรณคดี เพราะให้ภาพอารมณ์ อารมณ์กระทำชัดเจนกว่าภาษาธรรมดา

ภาษาในหนังสือพิมพ์รายวันก็มีลักษณะการใช้ในทำนองเดียวกัน กล่าวคือ ต้องการให้ผู้อ่านเกิดความสะดุดตา เกิดภาพพจน์ใจผู้อ่านด้วยถ้อยคำลักษณะต่าง ๆ นักหนังสือพิมพ์จึงใช้เขียนพาดหัวข่าวด้วยภาษาปากมากกว่าภาษามาตรฐาน โดยการนำเอาจุดสำคัญของเรื่องมาเป็นจุดสร้างความสนใจ กระตุ้นหันเหอารมณ์ให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์ มองเห็นภาพจากการอ่านข้อความพาดหัวข่าว ลักษณะของภาษาหนังสือพิมพ์จึงเป็นลักษณะเฉพาะตัว ถ้อยคำ สำนวน คือ รูปแบบวิธีเขียน โวหาร คือ พฤติกรรมการใช้ถ้อยคำอย่างมีศิลปะ รวมทั้งระดับของภาษาที่ใช้ คือ ภาษาพูด จึงเป็นส่วนประกอบในการเขียนภาษาหนังสือพิมพ์ และเมื่อหนังสือพิมพ์ออกมาสู่มวลชน จึงมีอิทธิพลต่อผู้อ่านในด้านการใช้ภาษา เพราะผู้อ่านชินหูชินตาบ่อยจึงเกิดการเลียนแบบจนกระทั่งเป็นของธรรมดา (สนั่น 2535: 78) ภาษาที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์จึงมีอิทธิพลต่อผู้อ่านหลายระดับ เพราะเลือกสรรคำพูดแปลกใหม่มานำเสนอหรือใช้บ่อย ๆ สะดวกแก่การจดจำไปใช้ต่อจนเกิดความเข้าใจร่วมกันสื่อความกันได้ (นภาพรณ, 2526: 205)

นภาพรณ (2526: 205) ยังกล่าวว่านักหนังสือพิมพ์ยังใช้คำให้เกิดภาพให้ความหมายตามบริบทของข้อความที่แวดล้อม บางคำให้ความหมายเชิงอุปมา เช่น

ประโยค วอนผู้ส่งออกกรมตัวห้วนจิ้นเขมือบ

“เขมือบ” ความหมายตรง คือ กิริยาอาการกินที่ไม่มีมารยาท

“เขมือบ” ความหมายตามบริบท คือ การเป็นผู้ครองอันดับ 1 ของการส่งออกสินค้า

หรือ ประโยค หมอเหนาะปลื้มโดยยกกันนั่ง มท.1

“ปลื้ม” เป็นคำแสดงอารมณ์ความรู้สึก มีความหมายว่าดีใจมาก

“ชกกัน” เป็นคำแสดงอาการมีความหมายว่าย้ายจากที่เกิดไปอีกที่หนึ่ง ความหมายในเชิงอุปมาเปรียบเทียบจึงหมายถึง การย้ายตำแหน่ง เป็นต้น

จะเห็นได้ว่าเมื่อนักหนังสือพิมพ์ต้องการให้ผู้อ่านมองเห็นภาพเร้าความสนใจก็ใช้คำลักษณะต่าง ๆ เช่น คำแสดงลักษณะ (เคลื่อนไหว แข็งกร้าว คว่า เจิง บี กะปิดกะปรอย ฯลฯ) คำแสดงอาการและการเคลื่อนไหว (กล่อม เชื้อ เขย่า เงื่อน จูด จิกหน้า รุมสาวไส้ ฯลฯ) คำแสดงอารมณ์และความรู้สึก (กลุ้ม ยั่ว หวาม ปลื้ม อิ่มคริม ฯลฯ) คำแสดงเสียง (กรีดลั่น กระหึ่ม จ๊าก บีม โวย ฯลฯ) กล่าวได้ว่า ภาษาที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์มีอิทธิพลต่อผู้อ่าน มีบทบาทในการศึกษาทำหน้าที่เหมือนครู คือ หนังสือพิมพ์เป็นสื่อในการศึกษา การเรียนรู้ การรับข่าวสาร ใช้ประโยชน์ในการศึกษารายวิชาต่าง ๆ ในห้องเรียนได้ เช่น ให้นักเรียนหาข่าวจากหนังสือพิมพ์มาเล่าให้เพื่อนฟังหน้าเสาธงก่อนเริ่มชั่วโมงเรียน เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนสนใจข่าวเหตุการณ์ ครูใช้ประโยชน์ประกอบการสอน การเปรียบเทียบการใช้ภาษาหนังสือพิมพ์ เทียบเคียงกับภาษามาตรฐานจะให้นักเรียนเกิดความเข้าใจนำไปใช้เรียบเรียงประโยค หรืองานเขียนอื่นได้ถูกต้อง (สนั่น, 2535: 83 – 93) ดังที่ (บุญยงค์, 2532: 128 – 139) ได้เปรียบเทียบภาษาหนังสือพิมพ์ที่ใช้กับภาษามาตรฐานที่น่าจะใช้ได้ดังนี้

ภาษาหนังสือพิมพ์	ภาษามาตรฐานที่น่าจะใช้ได้
เชียร์รัฐมนตรีร่วง	ให้พ้นสภาพการดำรงตำแหน่งเป็นรัฐมนตรี
ยิงถล่ม	ยิงกราดเข้าใส่ ยิงกราด
ดับเจ้าพ่อ	ฆ่าคนสำคัญ
แฉเหตุ	ชี้แจงสาเหตุ ให้รายละเอียด
เปิดโปง	เปิดเผยความจริง

กล่าวได้ว่าภาษาหนังสือพิมพ์มีลักษณะเฉพาะตัวมีวิธีการสรรคำมาใช้หลายประเภทเพื่อให้ข้อความข่าวนั้นน่าสนใจ สะดุดใจ ทำให้ผู้อ่านมองเห็นภาพเกิดความคล้อยตามแล้วยังมีอิทธิพลต่อ นักเรียน นิสิต นักศึกษา ในด้านสำนวนโวหาร รูปแบบการนำคำไปเขียนเรียงความและสะกดการันต์ รวมทั้งให้ผู้อ่านทราบความหมายของคำที่นักหนังสือพิมพ์ใช้

จากที่ได้กล่าวถึงการใช้อยู่คำภาษาของหนังสือพิมพ์ดังกล่าวข้างต้นนี้ ขออัญเชิญความบางตอน ของพระบรมราโชวาทพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเนื่องในวโรกาสแห่งวันพระราชทาน

ปริญญบัตร ณ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วันที่ 9 กรกฎาคม 2502 อ้างถึงใน (ชวน, ปรีชา และ
 บารณี, 2521: 141)

....เมื่อมาคำนึงถึงวิธีการที่จะนำเอาวิชาความรู้ไปใช้ประโยชน์ จะต้องอาศัย
 สิ่งใดบ้างแล้ว ก็เห็นว่าสิ่งที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งก็คือ ภาษา การได้มาซึ่งวิชา
 ความรู้ด้วยอาศัยภาษา การนำความรู้ไปใช้ก็ย่อมต้องอาศัยภาษาอีก... ในปัจจุบัน
 นี้ปรากฏว่าได้มีการใช้ถ้อยคำออกจะฟุ่มเฟือยและไม่ตรงกับความหมายอันแท้จริง
 อยู่เนื่อง ๆ ทั้งการออกเสียง ก็ไม่ถูกต้องตามอักขรวิธีถ้าจะปล่อยให้ไปดังนี้
 ภาษาของเราก็มีจะแต่จะทรุดโทรมชาติไทยของเรามีภาษาของเราใช้เอง เป็นสิ่งอัน
 ประเสริฐอยู่แล้ว เป็นมรดกอันมีค่าตกทอดมาถึงเรา ทุกคนจึงมีหน้าที่ต้องรักษาไว้
 ฉะนั้นจึงขอ ได้ช่วยกันรักษาและส่งเสริมภาษาซึ่งเป็นอุปกรณ์และหลักประกัน
 เพื่อความเจริญพัฒนาของประเทศชาติ...

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นจะเห็นว่าหนังสือพิมพ์นั้นไม่ใช่ตำราวิชาภาษาไทย และ
 หนังสือพิมพ์ก็ไม่ใช่ครูสอนวิชาภาษาไทย แต่หนังสือพิมพ์เป็นสื่อมวลชนที่มีอิทธิพลมากอย่าง
 หนึ่งต่อผู้ใช้ภาษาไทย เพราะว่าในแต่ละวันจะมีผู้อ่านหนังสือพิมพ์เป็นจำนวนมาก เนื่องจากได้มี
 การตีพิมพ์อย่างแพร่หลาย และปรากฏให้เห็นเป็นลายลักษณ์อักษรที่ชัดเจน ทำให้ผู้อ่านเกิด
 ความคุ้นเคยและซึมซาบกับการใช้ภาษาในหนังสือพิมพ์ได้อย่างรวดเร็ว เมื่อหนังสือพิมพ์ได้ใช้
 ภาษาที่กำกวม ใช้คำหยาบคาย หรือใช้คำที่ผิดความหมาย ก็จะเป็นผลให้เด็กและเยาวชนได้
 เลียนแบบและนำไปใช้โดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ได้ ก็จะมีผลกระทบต่องสังคมไทยเพราะเป็นการทำลาย
 เอกลักษณ์ของภาษาไทย

ผู้วิจัยเห็นความสำคัญดังกล่าวจึงสนใจที่จะศึกษาการใช้ภาษาหนังสือพิมพ์ โดยจะศึกษาคำ
 ที่บ่งบอกลักษณะกิริยาอาการที่ปรากฏในข่าวกีฬาจากหนังสือพิมพ์รายวัน คือ ไทยรัฐ วิเคราะห์คำ
 บ่งบอกลักษณะกิริยาอาการด้านความหมาย คือ ความหมายโดยตรง และความหมายตามตาม
 บริบท และเพื่อศึกษาความนิยมการใช้ภาษาของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

เหตุที่เลือกศึกษาการใช้ภาษาในข่าวกีฬาของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐเพราะว่า กีฬาเป็นสิ่งที่มี
 คุณค่าต่อชีวิตมนุษย์ ตั้งแต่สมัยโบราณจนถึงสมัยปัจจุบันมนุษย์ได้มีการเล่นกีฬาเพื่อประโยชน์ด้าน
 ต่าง ๆ การกีฬาได้มีบทบาทเกี่ยวข้องกับบุคคลและสถาบันต่าง ๆ ตลอดมา ในวงการศึกษาดูว่า

การกีฬาเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ในวงการแพทย์ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการบำรุงรักษาสุขภาพ และเยียวยาความเจ็บป่วย ในวงการทหารถือว่าเป็นวิธีการเสริมสมรรถภาพของกองทัพ ในทางการเมืองถือว่าการกีฬา เป็นสื่อที่สร้างเสริมมิตรไมตรีอันดีระหว่างบุคคล ระหว่างกลุ่มบุคคล และระหว่างประเทศในทางเศรษฐกิจถือว่าการกีฬาเป็นทางที่ส่งเสริมให้ประชากรเพิ่มผลผลิตสูงขึ้น (ฟอง, 2532: 32)

ปัจจุบันการกีฬาเป็นเครื่องมือเชื่อมความสัมพันธ์ ในระดับประเทศ ระดับทวีป หรือระดับโลก ดังนั้นในการแข่งขันกีฬาทุกประเภทจึงเป็นบ่อเกิดของการสร้างชื่อเสียงให้กับนักกีฬา และมีผลสะท้อนเชื่อมโยงไปยังประเทศของตน (สมเจตน์, 2533: 48) และกีฬาก็นับว่าเป็นสิ่งที่เข้ามามีบทบาทต่อสังคมไทยปัจจุบัน เป็นสิ่งที่มีส่วนช่วยนำชื่อเสียงมาสู่ประเทศ มีการนำกีฬาจากต่างประเทศเข้ามาสู่ประเทศไทย รวมไปถึงการเผยแพร่กีฬาไทยออกสู่สายตาชาวต่างชาติ มีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกัน การแลกเปลี่ยนภาษากันเกิดขึ้น มีการใช้ภาษาเฉพาะกลุ่มกีฬานั้น ๆ และการใช้ภาษาที่ทำให้มองเห็นภาพ ลักษณะอาการต่าง ๆ ด้วยเหตุนี้เองทำให้ผู้วิจัยจึงสนใจจะศึกษาการใช้คำกริยาในข่าวกีฬา โดยสนใจจะศึกษาคำที่บ่งบอกลักษณะกิริยาอาการ

ผู้วิจัยเลือกศึกษาคำบ่งบอกลักษณะกิริยาอาการในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เพราะหนังสือพิมพ์ไทยรัฐเป็นหนังสือพิมพ์รายวันที่ได้รับความนิยมครองใจผู้อ่านทุกระดับมานานจนถึงปัจจุบัน กล่าวคือ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐโรงพิมพ์พลสินเป็นเจ้าของ ไม่ปรากฏปีที่เริ่มออก แต่ประมาณพุทธศักราช 2521 จากประวัติหนังสือพิมพ์ในประเทศไทย (สุภาพันธุ์, 2517: 115) หนังสือพิมพ์ไทยรัฐเป็นหนังสือพิมพ์เน้นเนื้อหาเบา รูปแบบสะดุดตา จากบทคัดย่อเรื่องการวิเคราะห์เปรียบเทียบรูปลักษณ์ เนื้อหาหน้า 1 (อัญชลี, 2535: บทคัดย่อ) และเป็นหนังสือพิมพ์ที่มียอดจำหน่ายเกินกว่า 1 แสนฉบับต่อวัน จากภาคผนวกเรื่องศัพท์ทางการเมืองที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์รายวัน (จินกัทร, อ้างถึง ประสพสุข, 2537: ภาคผนวก) ซึ่งผลการวิเคราะห์คำบ่งบอกลักษณะกิริยาอาการดังกล่าวจะทำให้ทราบสภาพการใช้ภาษาในข่าวกีฬาช่วงระยะเวลาหนึ่ง รวมทั้งเป็นประโยชน์ต่อวงการศึกษาด้านการใช้ภาษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะการใช้ภาษาคำบ่งบอกลักษณะกิริยาอาการในข่าวกีฬาจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

2. เพื่อจำแนกประเภทคำบ่งบอกลักษณะกิริยาอาการในข่าวกีฬาจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ
3. เพื่อวิเคราะห์การให้ความหมายของคำบ่งบอกลักษณะกิริยาอาการในข่าวกีฬาจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ
4. เพื่อศึกษาความนิยมในการเลือกใช้คำบ่งบอกลักษณะกิริยาอาการในข่าวกีฬาจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะศึกษาเฉพาะคำบ่งบอกลักษณะกิริยาอาการในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2548 ถึง วันที่ 31 ตุลาคม พ.ศ. 2548 ระยะเวลา 6 เดือน จำนวนรวม 184 ฉบับ เนื่องจากในระยะเวลา 6 เดือนที่เลือกวิจัยมีกีฬาที่น่าสนใจดังนี้ คือ ฟุตบอล แชมป์เปียนพรีเมียร์ลีกอังกฤษ ฟุตบอลเอฟเอคัพชิงแชมป์ บาสดบอลลีเกอเนชันบีเอรอบเพลย์ออฟ ฟุตบอลอาเชียนเกมส์ 2005 ฟุตบอลอาเซียน 2005 เทเบิลเทนนิสชิงแชมป์โลก ครั้งที่ 48 แบดมินตันเอเชียนแชตเตอร์โลด์แชมป์เปียนชิพ 2005 เทนนิสมาสเตอร์ซีรีส์รายการเทเลคอม อิตาลีเลียน มาสเตอร์โรม จักรยานเสือภูเขา สิงห์ – คาลเท็กซ์ เมทาไบค์ ไทยแลนด์โอเพ่น 2005 และนอกจากนี้ยังมีรายการฟุตบอลในประเทศต่าง ๆ เช่น ประเทศเยอรมนี อิตาลี สเปน ฝรั่งเศส ฮอลแลนด์ โปรตุเกส ตรุกี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบลักษณะการใช้ภาษาคำบ่งบอกลักษณะกิริยาอาการในข่าวกีฬา จากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ
2. ทำให้ทราบการให้ความหมายของคำบ่งบอกลักษณะกิริยาอาการในข่าวกีฬาจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ
3. ทำให้ทราบความนิยมในการเลือกใช้คำบ่งบอกลักษณะกิริยาอาการในข่าวกีฬาจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

นิยามศัพท์

คำบ่งบอกลักษณะ : คำที่มุ่งสื่อความหมายให้ผู้อ่านผู้ฟังมองเห็นลักษณะอาการ

ของบุคคล

คำแสดงอาการเคลื่อนไหว : คำแสดงลักษณะกิริยาอาการ อาการกระทำของบุคคลหรือแสดงลักษณะกิริยาเคลื่อนไหว

คำแสดงอารมณ์ความรู้สึก: คำที่แสดงลักษณะกิริยาอารมณ์ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อคนหรือสิ่งแวดล้อม

คำแสดงเสียง : คำที่แสดงลักษณะกิริยาของบุคคลเมื่อถูกปะทะกับสิ่งซึ่งอยู่แวดล้อมตัวแล้วทำให้เกิดเสียง

ความหมายโดยตรง : คำหรือกลุ่มคำที่นักหนังสือพิมพ์ใช้เขียนจงใจให้มีความหมายตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 บอกความหมายได้ตรงกัน

ความหมายตามบริบท : คำหรือกลุ่มคำที่นักหนังสือพิมพ์ใช้เขียนโดยมุ่งเน้นให้มีความหมายแปลกออกไปจากความหมายตามพจนานุกรมแต่มีความหมายไปตามบริบทข้อความที่แวดล้อมนั้น